

2. Að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök útgerðarmanna og sjómanna, þar sem þau eru til, getur þar til bært stjórnvald veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar samþykktar að því er tekur til skipa, sem venjulega eru ekki á sjó lengur en þrjá daga.
3. Samþykkt þessi tekur ekki til fiskveiða í höfnum og ármynnum né til einstaklinga, sem veiða sér til gamans eða hressingar.

## 2. gr.

Engan mann má ráða til neinna starfa á fiskiskipi nema hann leggi fram vottorð frá starfandi lækni, sem viðurkenndur er af þar til bæru stjórnvaldi, um það, að hann sé fær til þeirra starfa, sem honum er ætlað að vinna á skipi.

## 3. gr.

1. Að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök útgerðarmanna og sjómanna, þar sem þau eru til, skal þar til bært stjórnvald ákveða hvernig lækni- og vottorði skuli háttáð og hvað skuli fram tekið í lækni- og vottorði.
2. Við ákvörðun á því, hvernig lækni- og vottorði skuli háttáð, skal taka fullt tillit til aldurs þess manns, sem skoða skal, og hvers konar starf um er að ræða.
3. Sérstaklega skal í lækni- og vottorði votta að hlutaðeigandi maður þjáist ekki af neinum sjúkdómi, sem líklegt er að versni við sjóvinnu eða geri hann óhæfan til slíkrar vinnu, eða hætta stafi af fyrir aðra menn um borð.

## 4. gr.

1. Þegar um er að ræða yngri menn en tuttugu og eins árs, skal lækni- og vottorði ekki gilda lengur en eitt ár frá útgáfudegi þess.
2. Þegar um er að ræða menn, sem orðnir eru tuttugu og eins árs, skal hlutaðeigandi stjórnvald ákveða hversu lengi lækni- og vottorði skuli gilda.
3. Ef gildistími lækni- og vottorðs rennur út meðan á sjóferð stendur, skal það halda gildi sínu þar til þeirri sjóferð er lokið.

## 5. gr.

Ráðstafanir skulu gerðar til þess að manni, sem að lokinni lækni- og vottorði hefur verið synjað um vottorð, sé gert kleift að sækja um aðra skoðun hjá lækni eða læknum, sem ekki séu háðir neinum útgerðarmanni fiskiskips né neinum samtökum útgerðarmanna eða fiskimanna.

## 6.—12. gr.

(Samhljóða 5.—11. gr. Samþykktar um lágmarksaldur fiskimanna, nema hvað í 12. gr. 1. a. á að vitna til 8. gr. en ekki 7. gr.).

## VI. Samþykkt (nr. 114) um skiprúmssamninga fiskimanna.

Allsherjarþing Alþjóðavinnu- og málastofnunarinnar, sem stjórn stofnunarinnar kvaddi til setu í Genf, kom saman í 43. sinn þann 3. júní 1959 og með því að það hefur fallið á tilteknar bendingar um skiprúmssamninga fiskimanna, sem er þáttur fimmta máls á dagskrá þingsins, og ákveðið að þessar bendingar skuli færðar í form alþjóðasamþykktar, samþykkti það hinn 19. júní 1959 eftirfarandi samþykkt, sem nefna má samþykkt um skiprúmssamninga fiskimanna, 1959:

## 1. gr.

1. Í samþykkt þessari táknað orðið „fiskiskip“ hvers konar skip og báta, sem eru skrásett eða hafa skipsskjöl og stunda fiskveiðar á sjó, hvort sem þau eru í eigu hins opinbera eða einstaklinga.

2. Hlutaðeigandi stjórnvald getur undanskilið ákvæðum þessarar samþykktar skip af þeirri gerð og stærð, sem ákveðin sé í samráði við hlutaðeigandi samtök útgerðarmanna og fiskimanna, þar sem þau eru til.
3. Ef hlutaðeigandi stjórnvald hefur fullvissað sig um að málum þeim, sem þessi samþykkt ræðir um, sé skipað á fullnægjandi hátt með heildarsamningum milli útgerðarmanna fiskiskipa eða félagssamtaka þeirra og samtaka fiskimanna, getur það undanskilið ákvæðum samþykktarinnar þá útgerðarmenn fiskiskipa og fiskimenn, sem slíkir samningar taka til.

## 2. gr.

Í þessari samþykkt tekur orðið „fiskimaður“ til allra manna, sem eru ráðnir á eða vinna einhver störf á fiskiskipi og skráðir eru í skipshafnarskrá. Það tekur ekki til leiðsögumanna, nemenda á skólaskipum, lærlinga á námssamningi, áhafna herskipa eða annarra í fastri þjónustu ríkisins.

## 3. gr.

1. Skiprúmssamningur skal undirritaður bæði af útgerðarmanni fiskiskips eða umboðsmanni hans og fiskimanni. Fiskimanni og ráðunaut hans skal gert auðvelt að athuga skiprúmssamning áður en hann er undirritaður.
2. Fiskimaðurinn skal undirrita samninginn við þær aðstæður, sem ákveðnar séu með lögum, svo að tryggt sé viðeigandi eftirlit af hálfu hlutaðeigandi opinbers stjórnvalds.
3. Framanrituðum ákvæðum skal talið fullnægt, ef hlutaðeigandi stjórnvald lýsir því yfir að ákvæði samningsins hafi verið lögð fyrir það skriflega og verið staðfest af bæði útgerðarmanni eða umboðsmanni hans og fiskimanninum.
4. Með lögum skal setja ákvæði, er tryggi það, að fiskimaðurinn hafi skilið samninginn.
5. Samningurinn má ekki hafa að geyma neitt, sem andstætt er landslögum.
6. Með lögum skal kveða á um þau nánari formsatriði og öryggisráðstafanir í sambandi við samningsgerðina, sem talið kann að vera nauðsynlegt til þess að vernda hagsmuni útgerðarmanns fiskiskips og sjómannsins.

## 4. gr.

1. Í samræmi við lög skulu gerðar viðeigandi ráðstafanir til þess að tryggja það, að samningurinn hafi ekki að geyma nein ákvæði um að samningsaðilar séu fyrir fram ásáttir um að víkja frá hinum venjulegu reglum um lögsögu yfir samningnum.
2. Þessa grein má ekki skýra þannig að hún útiloki að máli sé vísað til gerðardóms.

## 5. gr.

Færð skal vinnubók fyrir sérhvern sjómann. Skal það gert af hlutaðeigandi stjórnvaldi eða á þann hátt, sem það mælir fyrir um. Að lokinni hverri veiðiferð eða sjóferð skal vinnuvottorð um þá veiðiferð eða sjóferð gefið fiskimanninum eða fært inn í vinnubók hans.

## 6. gr.

1. Samninginn má gera fyrir tiltekinn tíma eða tiltekna sjóferð eða fyrir ótiltekinn tíma, ef það er leyft í lögum.
2. Í samningnum skal greina skýrt réttindi og skyldur beggja samningsaðila.
3. Í honum skulu vera eftirtalin atriði, nema eitt eða fleiri þeirra séu óþörf vegna þess að málinu sé skipað á annan hátt með lögum eða reglugerðum:
  - a. eftirnafn og önnur nöfn fiskimannsins, fæðingardagur hans eða aldur, og fæðingarstaður;
  - b. hvar og hvenær samningurinn er gerður;

- c. heiti þess eða þeirra fiskiskipa, sem fiskimaðurinn ætlar að vinna á;
- d. ferð sú eða ferðir, sem fyrirhugaðar eru, ef hægt er að ákveða þær þegar samningurinn er gerður;
- e. hvaða störf fiskimaðurinn á að vinna;
- f. hvar og hvenær fiskimaðurinn á að mæta til vinnu, ef hægt er að tiltaka það;
- g. hversu miklar vistir skuli látnar sjómanni í té, ef ekki er önnur skipan ákveðin með lögum;
- h. kaup hans eða aflahlutur og hversu hann skuli reiknaður ef hann er ráðinn upp á hlut, eða kaup hans og hlut og hversu hlutur er reiknaður ef honum er greitt bæði með kaupi og aflahlut svo og kauptrygging, sem um kann að vera samið;
- i. samningslok og skilyrði þeirra, þ. e. a. s.:
  - (i) sá dagur er samningur rennur út, ef samningurinn er gerður til ákveðins tíma;
  - (ii) ákvörðunarstaður og hversu langur tími skal líða frá komu skips til afskráningar fiskimannsins, ef samningurinn er gerður fyrir eina sjóferð;
  - (iii) hvaða atvik veita aðilum heimild til að segja samningnum upp og hver uppsagnarfrestur sé, ef samningurinn er til ótiltekins tíma; þessi uppsagnarfrestur má þó ekki vera styttri fyrir útgerðarmann en fiskimann;
- j. önnur atriði, sem krafizt kann að vera í landslögum.

## 7. gr.

Ef svo er mælt fyrir í lögum að skipshafnarskrá skuli vera á skipi skal samningurinn annað hvort skráður í hana eða festur við hana.

## 8. gr.

Til þess að fiskimaðurinn geti kynnt sér hvers eðlis og hversu mikil réttindi hans og skyldur eru, skal hlutaðeigandi stjórnvald ákveða hvaða ráðstafanir skuli gerðar til þess að unnt sé að fá nákvæmar upplýsingar um vinnukjör um borð í skipinu.

## 9. gr.

Samningur, sem gerður er fyrir ákveðna sjóferð, eða til tiltekens eða ótiltekens tíma, fellur úr gildi ef:

- a. samningsaðilar eru ásáttir um það;
- b. fiskimaður deyr;
- c. fiskiskipið ferst eða verður algjörlega ósjófært;
- d. fyrir hendi eru aðrar orsakir, sem tilteknar kunna að vera í lögum.

## 10. gr.

Með lögum, heildarsamningum eða einstökum samningum skal ákveða hvaða atvik veita útgerðarmanni eða skipstjóra rétt til þess að segja fiskimanni upp starfi þegar í stað.

## 11. gr.

Með lögum, heildarsamningum eða einstökum samningum skal einnig ákveða hvaða atvik valda því að fiskimaður getur krafizt lausnar þegar í stað.

## 12. gr.

Þar sem ekki er öðruvísi ákveðið í samþykkt þessari má veita ákvæðum hennar gildi með lögum eða heildarsamningum.

## 13.—19. gr.

(Samhljóða 5.—11. gr. í Samþykkt um lágmarksaldur fiskimanna, nema hvað tilvitnun í 19. gr. a. á að vera til 15. gr. en ekki til 7. gr.).

## VII. Tillaga (nr. 105) um innihald lyfjaskrína í skipum.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, sem yfirstjórn stofnunarinnar kvaddi til setu í Gení, kom saman í 41. sinn þann 29. apríl 1958, og með því að það ákvað að fallast á tilteknar bendingar um innihald lyfjaskrína í skipum, sem er þáttur fimmta dagskrárliðs þessa þings, og að bendingar þessar skyldu færðar í tillöguform, samþykkti það 13. maí 1958 eftirfarandi tillögu, sem nefna má Tillögu um lyfjaskrín skipa, 1958:

Þingið leggur til að sérhvert aðildarríki beiti eftirfarandi ákvæðum:

1. a. Í öllum skipum, sem á sjó sigla, skal skylt að hafa lyfjaskrín, en innihald þeirra skal ákveðið af þar til bæru stjórnvaldi, að teknu tilliti til atriða eins og hversu margir eru um borð svo og hvers eðlis sjóferðin er og hversu löng hún er. Að því er tekur til lyfja, sem sérstakar takmarkanir gilda um notkun á, skal setja sérstakar reglur um að þau skuli geymd hjá skipstjóra eða öðrum ábyrgum yfirmanni.
- b. Reglur og fyrirmæli um lágmarksinnihald lyfjaskrína skulu gilda hvort sem skipslæknir er um borð eða ekki.
2. a. Þegar reglur eða fyrirmæli um innihald hinna ýmsu gerða af lyfjaskrinum eru sett eða endurskoðuð, skal hlutaðeigandi stjórnvald hafa hliðsjón af lista þeim yfir lágmarksinnihald, sem þessari tillögu fylgir.
- b. Slíkar reglur eða fyrirmæli ætti að endurskoða á vissum fresti í ljósi nýrra uppfinninga, framfara og viðurkenndra aðferða, í samræmi við hverja þá tillögu um slíka endurskoðun, sem kann að hafa verið gerð á þann hátt, sem Alþjóðavinnuálastofnunin og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hafa samþykkt.
3. Í öllum lyfjaskrinum skulu vera leiðarvísar, sem viðurkenndir eru af þar til bæru stjórnvaldi, þar sem skýrt sé til fulls hvernig nota beri innihald skrinisins. Leiðarvísir þessi skal vera nægilega ýtarlegur til þess að aðrir en skipslæknir geti hlynnt að sjúkum og særðum um borð, hvort sem hægt er að fá frekari læknisfræðilegar leiðbeiningar um radio eða ekki.
4. Reglurnar og fyrirmælin skulu kveða nánar á um nægilegt viðhald og varðveislu lyfjaskrína og innihalds þeirra svo og um reglulega skoðun á þeim á vissum fresti, sem ekki sé lengri en 12 mánuðir. Skoðun þessi skal framkvæmd af mönnum, sem hlutaðeigandi stjórnvöld hafa löggilt til þess.

### VIÐAUKI

#### Lágmarkskröfur að því er varðar lyf og læknisáhöld<sup>1)</sup>.

- A. Lyf, er svari til neðangreindra skráðra lyfja í hinni alþjóðlegu lyfjaskrá (Pharmacopoea Internationalis).
- (a) Lyf í fyrsta bindi:
- \*Barnaveikissemilyf.
  - \*Stífkrampasermilyf (lítið eitt).
  - Joðvínandalausn.
  - Ópiumsdropar (og/eða lyf jafngilt þeim).
- (b) Lyf í öðru bindi:
- \*Adrenalínstungulyf.
  - \*Atrópínsúlfatstungulyf.
  - \*Morfinstungulyf.
  - \*Níketamíðstungulyf.

1) Lagt er til, að stungulyf séu í umbúðum, er svara til eins skammts.

\*) Eftir geðþótta.

- \*Prókainklóríðstungulyf.  
Aspiríntöflur.
- \*Askorbínsýrutöflur.
- \*Amfetamínsúlfattöflur.  
Efedrínklóríðtöflur.
- \*Glýserýltrínítrattöflur.  
Kódeínfosfattöflur (og/eða jafngildar töflur).
- \*Merkúróklóríðtöflur (Kalómeltöflur).
- Prógvaníklóríðtöflur (og/eða annað mýrarköldulyf).
- Súkkasinýlsúlfatíasóltöflur (eða jafngildar töflur).
- Súlfadíasíntöflur (eða jafngildar töflur).
- \*Belladonnadropar.  
Vatn ætlað í stungulyf.

#### B. Önnur lyf.

- (a) Lyf ætluð til útvortis notkunar:
  - Sáralyf (sóttvarnarlyf).
  - Sóthreinsunarlyf.
  - Skordýraeitur.
  - Áburður.
  - Baðvatn við bráðri húðbólgu.
  - Smyrslu við gyllinæð.
  - Lyf gegn reformum, t. d. benzól- og salísýisýrulyf.
  - Lyf við hægfara húðbólgu, t. d. zinkpasta.
  - Brunalyf.
  - Benzýlbenzóatlyf gegn maurakláða.
- \*Varnarlyfsböggull gegn kynsjúkdómum.
- (b) Augnalyf:
  - Staðdeyfilyf.
  - Sóttvarnarlyf.
- \*Gult kvikasílfursoxiðsmyrslu.
- (c) Tannverkjalyf:
- (d) Lyf ætluð til innvortis notkunar:
  - Barbitúrsýrutöflur:
    1. Skammvirkt og svæfandi.
    2. Langvirkt og róandi.
  - Hýoskínbrómíðtöflur (scopolamín bromíð) eða jafngilt sjóveikislyf.
  - Salttöflur (við hitakrampa).
  - Langvirkt pensilínstungulyf, svo sem sterkt prókaínpensilín G (prókaínpensilín G með kristölluðu pensilíni) eða PAM (prókaínpensillín G í olíu með alumíníummónósterati) eða benzapínpensillín G.
  - \*Fúkalyf ætluð til inntöku, t. d. oxítetrasýlínklóríð eða pensillín V.
  - \*Lyf með andstæðri histamínverkun.
    - Magasýrulyf.
    - Hægðalyf.
- (e) Önnur lyf:
  - Bómolía (eða jafngild olía).
  - Eintak af hinni alþjóðlegu skrá, þar sem greint er frá stöðvum þeim í erlendum höfnum, er veita læknishjálp gegn kynsjúkdómum og gefin er út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni.
  - Bæklingar um meðferð kynsjúkdóma, svo sem frá greint í áðurnefndri skrá.

1) Lagt er til, að stungulyf séu í umbúðum, er svari til eins skammts.

\*) Eftir geðþótta.

Af ofangreindum lyfjum skal geyma barbitúrsýrutöflur, kódeínfosfátöflur, morfínstungulyf, ópíumsdropa og belladonnadropa í læstri hirzlu, er skipstjóri eða annar ábyrgur yfirmaður hefur einn aðgang að, og beri sá jafnframt ábyrgð á prókain- og pensilínlyfjum.

C. Áhöld og annar búnaður.

Hitamælir.

Stungulyfjadæla og nálar (hæfar til að dæla sermilyfjum og öðrum stungulyfjum).

Girni og fyrirband (görn, silki).

Saumnálar (og jafnvel nálarhald).

Æðatöng.

Flisatöng.

Sáratöng.

Hnífur (úr ryðfriú stáli).

Skæri.

Æðaklemma.

Augnstafur.

Augnskolglas.

Augndreypari.

Þvagleggir, mismunandi stærðir.

Spelkur (úr viði eða vír).

Bekja.

Þvagglas.

Nýrnabekja.

Stútkanna.

Hitapoki.

Sjúkrabörur (svo úr garði gerðar, að auðvelt sé að flytja sjúkling á þeim fram og aftur um skip, svo sem Neil-Robertson sjúkrabörur eða aðrar jafngóðar).

Skæri til að rista umbúðir.

Tunguspaðar.

Sáralinsbindi.

Sáralín.

Baðmull.

Heftiplástur.

Heftiplástur með teygju.

\*Zinklimplástur.

VIII. Tillaga (nr. 106) um læknisráð um radio til skipa á sjó úti.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, sem stjórn stofnunarinnar kvaddi til setu í Genf, kom saman í 41. sinni þann 29. apríl 1958, og með því að það ákvað að fallast á tiltekna ábendingar um læknisráð um radio til skipa á sjó úti, sem er þáttur fimmta dagskrárliðs þessa þings, og að bendingar þessar skyldu færðar í tillöguform, samþykkti það 13. maí 1958 eftirfarandi tillögu, sem nefna má Tillögu um læknisráð á sjó, 1958.

Þingið leggur til að sérhvert aðildarríki beiti eftirfarandi ákvæðum:

Með fyrirfram ákveðnu kerfi ættu aðildarríkin að tryggja:

- a. að skip á sjó úti geti á öllum tímum sólarhringsins fengið læknisráð um radio;
- b. að fáanleg læknisráð feli í sér ráð sérfræðings, ef með þarf og unnt er;

1) Lagt er til, að stungulyf séu í umbúðum, er svari til eins skammts.

\*) Eftir geðþótta.

- c. að ráðleggingar um radio sem völ er á, séu notfærðar fyllilega m. a. með uppfræðslu sjómanna og með læknisfræðilegum leiðarvísingum, er greini skýrt og nákvæmlega hvers konar upplýsingar komi lækninum að beztum notum við ráðleggingar hans, svo að maður sá um borð, sem óskar leiðbeininga, skilji hvers konar upplýsingar það eru, sem læknirinn þarf er hann leiðbeinir;
- d. að á hverju skipi, sem hefur loftskeytastöð, sé jafnan nýr fullkominn listi yfir radiostöðvar, sem fá megi læknisráð frá og skal hann vera í vörzlum loftskeytamanns eða þess manns, sem annast loftskeyti, ef um minni skip er að ræða.

#### IX. Tillaga (nr. 107) um ráðningu sjómanna á erlend skip.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar, sem stjórn stofnunarinnar kvaddi til setu í Genf og kom saman í 41. sinni þann 29. apríl 1958, lætur í ljós þungar áhyggjur vegna þeirrar tilhneigingar þegna tiltekinna siglingaríkja, að vinna á skipum annarra ríkja án þess að gerðir hafi verið gildir heildarsamningar, er tryggi þeim þá vernd og þau kjör, sem gilda á skipum heimalands þeirra, og með því að þingið hefur ákveðið að samþykkja tilteknar bendingar um ráðningu sjómanna, sem er þriðja dagskrármál þingsins, og að bendingar þessar skuli færðar í tillöguform, samþykkt þáð 13. maí 1958 eftirfarandi tillögu, sem vitna má til sem Tillögu um ráðningu sjómanna (erlend skip), 1958:

1. Hvert aðildarríki ætti að gera allt, sem í þess valdi stendur, til þess að letja sjómenn innan þess takmarka þess, að skrá sig á eða semja um að skrá sig á skip, sem skráð eru í öðru landi, nema ráðningarkjör þeirra séu almennt jafngóð þeim kjörum, sem gilda samkvæmt heildarsamningum og reglum á sviði félagsmála, sem samþykkt eru af viðurkenndum félagssamtökum útgerðarmanna og sjómanna í siglingaríkjum þar sem slíkum samningum og reglum er framfylgt.
2. Sér í lagi skal hvert aðildarríki gæta þess hvort kveðið sé nægilega á um:
  - a. að sjómaður, sem ráðinn er á skip, sem skráð er í öðru landi og settur er á land í erlendri höfn af ástæðum sem hann á ekki sök á, sé sendur heim til:
    - (i) hafnar þar sem ráðning hans fór fram; eða
    - (ii) hafnar í landi hans eða landi, sem hann á heima í; eða
    - (iii) annarrar hafnar, sem hlutaðeigandi sjómaður og skipstjóri eða útgerðarmaður hafa komið sér saman um, með samþykki þar til bærs stjórnvalds, eða með öðrum varúðarráðstöfunum, sem við eiga;
  - b. læknishjálp og framfærslu sjómanns, sem er ráðinn á skip, sem skráð er erlendis og settur er á land í erlendri höfn vegna veikinda eða slysa, er orðið hefur í þjónustu skipsins og ekki er að kenna misferli hans af ásettu ráði.

#### X. Tillaga (nr. 108) um félagslega aðbúð og öryggi sjómanna í sambandi við skráningu skipa.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar, sem stjórn stofnunarinnar kvaddi til setu í Genf, kom saman í 41. sinni þann 29. apríl 1958, og með því að það ákvað að fallast á tilteknar ábendingar varðandi breytingu á þjóðerni skipa með tilliti til félagslegrar aðbúðar og öryggis, en það var fjórða mál á dagskrá þingsins, og þar sem það hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli færðar í tillöguform, samþykkt þáð 14. maí 1958 eftirfarandi tillögu, sem vitna má til sem Tillögu um félagslega aðbúð og öryggi sjómanna, 1958:

Með tilliti til þess,

að vinnukjör hafa megin áhrif á lífsöryggi á sjó;

að þau vandamál, sem um er að tefla, eru orðin sérstaklega aðkallandi vegna hins stóra skipakosts, sem skrásettur er í löndum, sem hingað til hafa ekki verið talin siglingaríki;

að Samþykktin um úthöfin, sem gerð var á Sjóréttarráðstefnu Sameinuðu þjóðanna og lögð fram til undirskriftar 29. apríl 1958 hefur að geyma nokkur ákvæði um —

(i) rétt sérhvers ríkis til þess að sigla skipum undir sínum þjóðfána;

(ii) að skilyrði varðandi þjóðerni skips sé að „raunhæft samband sé á milli ríkisins og skipsins; sér í lagi verður ríkið að framfylgja lögsögu sinni og eftirliti að því er tekur til stjórnæzlu og tæknilegra og félagslegra málefna á skipum, sem sigla undir fána þess“;

(iii) þá skyldu að sérhvert ríki skuli gera þær ráðstafanir um skip, er sigla undir fána þess, sem kunna að vera nauðsynlegar til þess að tryggja öryggi á sjó m. a. að því er varðar mannafla á skipum og vinnuskilyrði skipshafnar og skal þá taka tillit til milliríkjasamninga um vinnumál;

enn fremur með tilliti til —

ákvæða Tillögunnar um ráðningu sjómanna á erlend skip, 1958, og

ákvæða Samþykktarinnar um félagslegt öryggi sjómanna, 1946;

leggur þingið til að eftirfarandi ákvæðum sé beitt:

Skráningarlandið skal taka á sig allar skyldur, er skráningunni fylgja, og framfylgja raunhæfri lögsögu og eftirliti með tilliti til öryggis og velferðar sjómanna á kaupskipum þess, sem eru í siglingum og sér í lagi skal það:

- a. semja og samþykkja reglugerðir, er miði að því að tryggja það, að öll skip, sem eru á skrá hjá því, virði alþjóðlegar öryggisreglur;
- b. starfrækja skipaefirlit, er hæfi þörfum þess skipastóls, sem hjá þeim er skráður og tryggi það, að öll skip, sem á skrá þess eru, séu skoðuð reglulega til tryggingar því, að farið sé eftir reglugerðum útgefnum samkvæmt a-lið hér að framan;
- c. koma á fót bæði innan lands og utan nauðsynlegum stofnunum undir opinberu eftirliti, er hafi umsjón með lögskráningu sjómanna;
- d. tryggja eða fullvissa sig um að kjör þau, sem sjómenn búa við séu í samræmi við þær reglur, sem almennt eru viðurkenndar af arfgengum siglingaþjóðum;
- e. tryggja sjómönnum á skipum sínum félagafrelsi, með reglugerðum eða laga-setningu ef það er ekki tryggt á annan hátt;
- f. tryggja með reglugerðum eða lagasetningu að á viðunandi hátt sé séð fyrir heimsendingu sjómanna á skipum þess í samræmi við venju, sem arfgengar siglingaþjóðir viðurkenna;
- g. tryggja það, að nægar og viðeigandi ráðstafanir séu gerðar um reynslu þeirra, er sækja um hæfnisvottorð og útgáfu slíkra vottorða.

#### XI. Tillaga (nr. 109) um vinnulaun og vinnutíma á skipum og skipshöfn.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar, sem stjórn stofnunarinnar kvaddi til setu í Genf, kom saman í 41. sinni þann 29. apríl 1958, og með því að það ákvað að fallast á tiltekna bendingar um almenna endurskoðun á samþykktinni um vinnulaun, vinnutíma á skipum og skipshöfn (endurskoðuð), 1949, sem er 2. liður á dagskrá þingsins og það hefur gert samþykkt um vinnulaun, vinnutíma á skipum og skipshöfn (endurskoðuð), 1958, og þar sem þingið viðurkennir þörfina fyrir frekari gjörning, sem einnig hvetti aðildarríkin til þess að bæta starfskjör sjómanna, samþykkti það 14. maí 1958, eftirfarandi tillögu, sem nefna má Tillögu um vinnulaun og vinnutíma á skipum og skipshöfn, 1958.



**Gildissvið.**

1. Tillaga þessi tekur til sjómanna, annarra en skipstjóra, sem vinna á vélknúnum skipum, sem eru í förum, en tekur ekki til skipa sem stunda siglingar í árósum, fiskiskipa eða frumstæðra skipa.

**Vinnulaun.**

2. Grunnlaun eða kaup fullgilds háseta fyrir unninn almanaksmánuð á skipi, sem tillaga þessi tekur til, ættu ekki að vera lægri en jafngildi tuttugu og fimm punda í brezkri mynt, eða sjöttu dollara í bandarískri mynt, eftir því hvor þessi fjárhæð er meiri á hverjum tíma. Þegar ákveða skal lágmarkslaun eða kaup á skipum þar sem ráðnir eru slíkir hópar sjómanna að ráða verður fleiri en ella og með tilliti til reglunnar um sömu laun fyrir sömu vinnu, skal þó taka sérstakar ástæður með í reikninginn svo sem þann aukna fjölda sem ráða þarf og hvers konar kostnað vegna skipshafnarinnar, er leiðir af ráðningu slíkra sjómanna.
3. Þar sem ákvæðum undanfarandi greinar er ekki veitt gildi með heildarsamningum milli viðurkenndra félagssamtaka útgerðarmanna og sjómanna, ætti hvert aðildarríki:
  - a. að tryggja það með eftirliti og viðurlögum að kaup sé ekki undir því marki, sem undanfarandi grein ákveður, og
  - b. að tryggja það, að hver sá, sem fengið hefur greitt undir því marki, sem undanfarandi grein ákveður, geti með lögsókn eða á annan hátt með litlum kostnaði og skjótlega fengið mismuninn greiddan.

**Vinnutími.**

4. Á sjó og í höfn skal venjulegur vinnutími vera átta stundir á dag hjá öllum starfsdeildum. Setja skal með lögum, reglugerðum eða heildarsamningum ákvæði um vinnutíma á vikulegum hvíldardegi og deginum fyrir hann.
5. Þegar skipið er úti á sjó á vikulegum hvíldardegi skal greiða sjómönnum samkvæmt ákvæðum heildarsamninga, laga eða reglugerða.
6. Þegar um er að ræða smærri skip eða skip í stuttum ferðum má með heildarsamningum, lögum eða reglugerðum kveða á um jöfnun á átta stunda vinnudeginum.
7. Kauptaxti fyrir yfirvinnu skal ákveðinn með lögum, reglugerðum eða heildarsamningum, en aldrei skal tímakaup í yfirvinnu vera lægra en svo að það sé fjórðungi hærra en grunnlaunin eða kaupið er á klukkustund. Með lögum, reglugerðum eða heildarsamningum má ákveða að í stað fjárgreiðslu eða annarrar greiðslu komi jafnlangur frítími í landi.
8. Með lögum eða reglugerðum eða heildarsamningum skal ákveða þau störf, sem ekki skulu talin með í venjulegum vinnutíma eða talin yfirvinna í merkingu þessarar tillögu.
9. Með heildarsamningum má af sérstökum ástæðum ákveða sérstakar ráðstafanir sem hæfilega þóknun í stað beinnar greiðslu fyrir yfirvinnu.

**Skipshöfn.**

10. Ráðnir skulu nægilega margir yfirmenn og undirmenn til þess að komizt verði hjá óhóflegri yfirvinnu og að fullnægt sé kröfunum um lífsöryggi á sjó.
11. Hvert aðildarríki skal gera eða fullvissa sig um að gerðar séu raunhæfar ráðstafanir til þess að rannsaka og útkljá kærur eða deilur um það, hversu skip er mannað.
12. Fulltrúar viðurkenndra félagssamtaka útgerðarmanna og sjómanna ættu að taka þátt í slíkri starfsemi með eða án þátttöku annarra manna eða stjórnvalda.